

politisk baggrund for, at Luxembourg-forliget og den herved tilvejebragte de facto vetoret opretholdes i et udvidet EF.

c) Udvidelse af Det europæiske Parlaments beføjelser.

En fornuftig ligevægt mellem EFs råd og parlament — de to institutioner, hvor medlemslandenes politiske og nationale interesser kommer til udtryk — er på længere sigt af afgørende betydning for, at medlemslandenes demokratiske systemer også kan komme til udtryk på fællesskabsplan. Dermed vil forholdet mellem disse to institutioner være af stor betydning for den folkelige accept af Fællesskaberne.

Udvalget har under sine drøftelser af institutionerne i et udvidet EF lagt vægt på Vedel-rapporten om en udvidelse af Det europæiske Parlaments beføjelser. Selv om man ikke har fundet alle rapportens forslag lige velegnede til at blive ført ud i livet, findes der dog heri en række vurderinger og tanker, som kan danne grundlag for den videre diskussion i Danmark og i EF om Parlamentets rolle i forhold til de øvrige institutioner. En sådan debat finder udvalget vil være nyttig, fordi de nye medlemslande netop på baggrund af deres parlamentariske traditioner vil være i stand til at tilføre Fællesskabet nye impulser.

Det principielle udgangspunkt må være en styrkelse af Det europæiske Parlaments beføjelser. Imidlertid er det ret vanskeligt at pege på konkrete punkter og områder, som i denne henseende bør gives prioritet. Dels er det vanskeligt for et nyt medlemsland uden selvskabte erfaringer fra det institutionelle samarbejde at vurdere omfang og behov for ændringer heri, dels vil selve udvidelsen og muligvis på lidt længere sigt optagelsen af nye samarbejdsområder kunne ændre grundlaget for denne vurdering. Hertil kommer det forhold, at Danmark træder ind i en diskussion, som har været ført i årevis i de nuværende EF-lande, og som vil blive videreført på topmødet i Paris.

Visse af de i Vedel-rapporten indeholdte forslag kræver traktatændring, og kan allerede af denne grund lades ude af betragtning i den nuværende fase, hvor fællesmarkedet står foran sin udvidelse. Dette gælder de foreslåede regler om egentlig medbestemelsesret for Parlamentet. Forslaget om,

at Parlamentet kan stille krav om fornyet rådsbehandling eller udøve et suspensivt veto over for Rådets afgørelser (herunder en forkastelse af budgettet), er næppe heller realistisk, da der ikke synes at være udsigt til, at medlemslandene vil ændre et kompromis, som de måtte være nået frem til gennem langvarige rådsdrøftelser.

Udvalget har haft en drøftelse af spørgsmålet om direkte valg til Det europæiske Parlament, men flertallet finder, at sådanne valg næppe i sig selv vil kunne medføre nogen øget indflydelse for Parlamentet eller for de parlamentarikere, som måtte være valgt på denne måde. Også her gælder betragtningen, at en omdannelse af institutionerne ikke i sig selv bør være et mål, men snarere udspringe af et behov, som i kraft af samarbejdet opstår hos politikerne og i befolkningen.

Forbindelserne mellem de nationale parlamenter og Det europæiske Parlament er — måske specielt for et nyt medlemsland som Danmark — af stor interesse, og udvalget har beskæftiget sig indgående hermed. I Vedel-rapporten foreslås bl. a., at alle nationale parlamenter opretter udvalg vedrørende europæiske spørgsmål, og at medlemmer af Det europæiske Parlament også bliver medlem af disse udvalg.

Folketingets markedsudvalg opfylder allerede denne funktion, og udvalget har drøftet det ønskelige i et vist personfællesskab mellem Europa-parlamentets medlemmer og markedsudvalgets medlemmer eller disses stedfortrædere.

Parlamentets stilling ville utvivlsomt kunne styrkes, såfremt Parlamentets medlemmer sikrede bedre forbindelser til de nationale parlamenter. Det har svækket Parlamentets stilling, at det igennem årene er fremkommet med en lang række udtalelser, som regel af et stærkt integrationistisk tilsnit, som der hverken er dækning for i Ministerrådet eller blandt flertallet i de nationale parlamenter. Såfremt Parlamentets medlemmer fremtidigt i højere grad kan sikre harmoni mellem deres udtalelser i Europa-parlamentet og de synspunkter, deres politiske partier i hjemlandet kan tilslutte sig, ville Parlamentets udtalelser i de enkelte sager dels kunne blive et barometer for, hvad det er politisk muligt at gennemføre i Ministerrådet, dels i sig selv